

בס"ד ח' מנחם-אב ה'תשפ"ה

הדלקת נרות - 19:18
צאת השבת - 20:08
רבנו תם - 21:01

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1266

@ במוצאי שבת תענית ט' באב. 1957 שנה לחורבן הבית.
(במידה ועד אז לא יתגלה מלך המשיח).
@ ביום ראשון, **סיום הצום** בשעה 19:53
@ במוצאי התענית "**ברכת הלבנה**".
@ יום שבת הבאה פרשת ואתחנן יחול ט"ו באב.

כפטידין : "חזון ושיעור"
(ישעיה אי')
במנחה של שבת
לא אומרים "צדקתך"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת דברים

שְׁבַע דְּבָרִים

להקדשת העלון
ושיעורי הלויין
ניתן להתקשר למערכת
054-7743834

הואיל' משה באר את התורה הזאת לאמר (א' - ה)

"הואיל" אותיות **"אליהו"**, לרמז שלעתיד לבוא יבוא אליהו לבאר את התורה, וכל הקושיות והבעיות שלא נמצא להם פתרון בגמרא, ועליהם נאמר **תיק"ו** - תשבי יתרץ קושיות ובעיות, והכל יתבאר בזמן ההוא.

"שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות"

כותב רבי זלמן סורוצקין בספרו "אזוניים לתורה", כשנחשב את כל הממונים לדון את העם, נמצא שהיו שבעים ושמונה אלף ושש מאות דיינים, כי היו שישים ריבוא (שש מאות "שרי אלפים", שש אלפי "שרי מאות", שנים עשר אלף "שרי חמשים" ושישים אלף "שרי עשרות"), "מפליא עין כל רואה!"

ירמיהו כתב מגילת איכה, איכה ר"ת: אני ירמיהו כתבתי הקינות, עוד ר"ת: אני ירמיהו כהן הענות. ישיבה ר"ת: יחרב שני בתי המקדשות. עוד ר"ת: יחרב בנין שלמה המלך.

בדד ר"ת: בגלל ד' דברים - עבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים (זה בבית הראשון, ובבית שני בגלל שנאות חנם). ועל כולם, "על עזבם את תורת".

ירמיהו כתב מגילת איכה לפי סדר א-ב-ג מפני שעברו על התורה שניתנה בא-ב, והאות פ' לפני ע' מפני שדיברו בפה מה שלא ראו בעין, חוץ מפרק ראשון, מפני שמרמז גם על המרגלים שדברו קצת אמת. (טעמי המנהגים).

הישיב השנים לחורבן בית המקדש

השנה (לדוגמא תשפ"ה) - 1957 שנה לחורבן הבית. החישוב הוא כזה:

מורידים גימטריה של **"חיים"** (68) מהשנה הלוועזית, ומקבלים את מספר השנים לחורבן הבית השני.

השנה: 1957 = 2025 - 68

מעיניי הפרשה:

- ↔ הקדמה קצרה לדברי התוכחה של משה סמוך לפטירתו.
- ↔ מינוי שופטים ושוטרים שיעזרו בהנהלת הממנה.
- ↔ חזרה על פרשת המרגלים.
- ↔ מסעי בני ישראל על יד הגבולות של אדום, מואב ועמון.
- ↔ כיבוש ארץ סיחון ועוג.
- ↔ חלוקת ארץ עבר הירדן מזרחה לבני ראובן, בני גד וחצי שבט המנשה.

"אלה הדברים אשר דיבר משה..."

משה דיבר עם ישראל ברמיזה:

במדבר - על מה שעשו במדבר, שאמרו "מי יתן מותנו ביד ה'".

בערבה - על מה שעשו בערבות מואב, בחטא הפעור.

מול סוף - על מה שעשו בים-סוף, שאמרו "המבלי אין קברים במצרים וכו'".

בין פארן - חטא המרגלים.

תופל ולבן - שדיברו על המן "ונפשנו קצה בלחם הקלוקל".

וצורות - זה מחלוקת של קרח.

ודי זהב - זהו מעשה העגל.

"וכלב וצפורה ודי זהב" (א,א)

יש כאן שלוש הוראות להצלחת האדם, אמר רבינו ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל: טהרת המחשבה, המרומות ב"לבב" (כבגדו הלבן של הכהן הגדול ביום הכיפורים), תפילה בציבור ושיעורי תורה, הרמוזים "בחצרות", שתי חצרות ה', בית הכנסת ובית המדרש, ומידת ההסתפקות והשמחה בחלק, הרמוזה במילים: "ודי זהב" לומר לזהב, ד... (מעין השבוע)

"אלה הדברים"

"אלה הדברים" ר"ת א"ה בגימטריה שש (6). רומז לנו שהנותן צדקה מתברך **בשש ברכות** והמפייסו מתברך באחד עשר ברכות (11). **"אשר דיבר" ר"ת א"ה** בגימטריה חמש (5) וביחד אחד עשר ברכות (5+6=11). **"אלה הדברים"** מרמזו זו הצדקה, "אשר דיבר" זה המפייסו. (שלמה אלביליה הי"ו)

"כי ה' אלקיך ברכך בכל מעשה ידך" (ב' - ז)

אומרים חז"ל, אדם אינו יכול לשבת בחיבוק ידיים והפרנסה תבוא מעצמה, כי ברכת ה' שורה רק במעשה ידך, כלומר, כשתשתדל ותעבוד תהיה לך ברכה. אומר ההפלאה בספרו "פנים יפות", כל זה אמור באדם רגיל, אבל אצל תלמיד חכם המצב הפוך, שנאמר (תהילים) "יבטורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שתול על פלגי מים וכו' וכל אשר יעשה יצליח".

"ולמכיר נתתי את גלעד" (ג' - ט"ו)

"ולמכיר", מי שלמד להכיר את הבורא "נתתי לו את הגלעד", "גיל עד", שמחה נצחית וסיפוק תמידי. (האדמו"ר רבי דוד מלעלוב)

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים

"על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו" (איכה)

מגילת איכה כולה היא מגילה של פורענות וצער, בסוף יש מספר פסוקי נחמה "אתה ה' לעולם תשב... השיבו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

מסבירים חז"ל שהנביא ירמיהו אינו מתכוין חלילה לסיים את המגילה בטעם רע.

אם הקב"ה היה מואס בנו לא היה תיקון, אבל אם הקב"ה רק כועס, יש תיקון.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות תשעה באב

א. השנה מתחיל הצום במוצאי שבת ולכן בסעודה שלישית המפסקת אוכל ושותה כסעודת המלך שלמה בשעת מלכותו.

ב. מפני כבוד השבת אין לשבת על גבי קרקע בסעודה המפסקת.
ג. ראוי להכריז בבתי הכנסת ולהודיע לצבור שתפילת ערבית במוצאי שבת, תהיה רק לאחר חצי שעה מזמן שקיעת החמה, ולא קודם. יאמרו בביתם **”ברוך המבדיל בין קודש לחול”** ובכך תהיה אפשרות לקהל להחליף בגדי שבת בבגדי חול (שהוכנו מראש), ולחלוץ נעלי העור שברגליהם כשליש שעה אחר השקיעה, ויבואו להתפלל בליל תשעה באב, במוצ”ש, בבגדי חול ובמענלי בד המותרים בתשעה באב. [שו”ת יחוה דעת ח”ה סי’ לח].

ד. אין אומרים **”צדקתך צדק...”** במנחה של שבת.
ה. אחר צאת השבת, קודם קריאת מגילת איכה, מברכים על הנר בורא מאורי האש, ואין מברכים על הבשמים. ואם שכח לברך על הנר, יברך אחר כך במשך הלילה. [שי”ע].
ו. חולה שאינו מתענה, צריך להבדיל על הכוס קודם אכילתו, ויכול החולה להוציא ידי חובה את בני ביתו בהבדלה זו, אף על פי שהם מתענים.

ז. בשחרית תשעה באב יברך ברכת **”שעשה לי כל צרכי”**.
ח. תשעה באב אסור באכילה ושתיה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המיטה, ולילו כימו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום, של ערב תשעה באב. ובין השמשות שלו אסור כיום הכיפורים, ואם קיבל עליו בפרוש בשפתיו שלא לאכול אחר שסעד סעודה המפסקת אסור לאכול יותר אפילו עודנו יום, אבל אם קיבל עליו בהרהור בלבד, אינה קבלה. והכל חייבים להתענות בתשעה באב, ואסור לפרוץ גדר.

ט. מעוברות ומניקות שפטורות משאר צומות של דברי קבלה, מתענות ומשלימות בתשעה באב. ומעוברות ומניקות שיש להן חולי, אפילו אין בו סכנה, אין להן להתענות בתשעה באב, ואם יש להן חולשה רבה, יעשו שאלת חכם ונכון לעשות שאלת חכם בכל מקרה, ויולדת תוך שלשים יום ולילה, יכולה להקל שלא להתענות בתשעה באב, ותאכל מיד בבקר. וכל שכן שיכולות המעוברות והמניקות, וכן יולדות, להקל באופן שחל תשעה באב בשבת, והתענית נדחת לאחר השבת, מכל מקום ראוי שהיולדת תוך שלשים יום לא תאכל להתענג, אלא כדי קיום.

י. חולה, אפילו אין בו סכנה פטור מלהתענות בתשעה באב, וחולה שנתרפא ועודנו חלוש ומצטער מאוד בתעניתו, מותר לאכול, ואין צריך אומד, רק שלא יאכל למעדנים.

יא. רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמין ובין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ובשחרית נוטל ידי עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבים ועדיין לחות קצת, מעבירים על עיניו. כהנים נוטלים ידיהם כרגיל כבכל יום.

יב. אסור לקרות בתורה נביאים וכתובים ואסור לשנות במשנה ומדרש וגמרא בהלכות ובאגדות. אבל קוראים מגילת איכה ובאיוב ובירמיהו וקניות.

יג. אין אומרים וידיו ונפילת אפיים במנחה של תשעה באב מפני שנקרא מועד, שנאמר **”קרא עלי מועד”** לשבור בחוריי. יד. מקדשים הלבנה במוצאי תשעה באב, אבל צריך להמתין עד שיהיה חושך [צאת הכוכבים] באופן שתהיה הלבנה ראויה ליהנות מאורה. וטוב שיטעמו איזה דבר קודם הברכה. ואף שרואה הלבנה, לא יברך עד מוצאי ת”ב. ואין בזה איסור משום אין מעבירין על המצוות.

מכל מלמד השכלתו

”שבת חזון”

השבת נקראת **”שבת חזון”**, על שם הפטרתה - **”חזון ישעיהו בן אמוץ”** (ישעיהו א, א-כז). ההפטרה כוללת את פתיחת ספרו של ישעיהו, ובה נבואת תוכחה חמורה כלפי עם ישראל, הממשיכים במצוות שבין אדם למקום (קרבתו ותפילה), אך מלאים בעבירות שבין אדם לחברו (רצח, הטיית משפט, גזל), כסדום ועמורה בשעתן. על **”שבת חזון”** היה אומר הצדיק רבי אברהם יעקב ברבי ישראל מסאדיגורה: השבת הסמוכה לתשעה באב - יום הבכי והאבל על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו - היא שבת גדולה וחשובה. משל למה הדבר דומה? לאדם המצוי בחדר אפל, ובא חבירו ומכניס לתוכו נר דולק. מה חביב אותו נר, המפיץ אורו במחשכי החדר! בדומה לכך - אומר האדמו”ר, כשבא האור הזך של שבת קודש בימים של **”בין המצרים”**, שהם ימי עצבות ומנהגי אבלות על חורבן בית מקדשנו והגלות המר, הוא משפיע לנו אור יקרות ואנו ששים ושמחים בו ביותר. (פרפראות לתורה)

במזילת איכה המישה פִּרְקִים:

פרק א' - ירושלים מקוננת.
פרק ב' - מקונן המשורר על ירושלים והצרות שהשיגוה.
פרק ג' - מספר המקונן הצרות הקורות בגלל החורבן.
פרק ד' - מתואר מצבם של בני ציון.
פרק ה' - היא כעין תפילה.
אמרו במדרש: שלושה נתנבאו בלשון **”איכה”**. משה: **”איכה”** אשא לבדי טרחם ומשאיכם” ישעיה: **”איכה”** הייתה ללונה” ירמיה: **”איכה”** ישבה בדרך”
פרקים א' ב' ד' במגילה איכה מבוססים על אותיות א”ב ויחד כ”ב פסוקים.
פרק ג' יש שלוש פעמים אותיות א”ב = ס”ו פסוקים.
ובפרק ה' יש כ”ב פסוקים שאינם כסדר א”ב.

חמישה דברים אידעו בתשעה באב

א. נגזר על אבותינו (דור המדבר) שלא יכנסו לארץ ישראל.
ב. נחרב בית המקדש הראשון.
ג. נחרב בית המקדש השני.
ד. נלכדה ביתר.
ה. נחרשה ירושלים על ידי האויבים לאחר החורבן. בית המקדש הראשון התקיים ועמד (ת”י) ארבע מאות ועשר שנה והבית השני התקיים ועמד (ת”כ) ארבע מאות ועשרים שנה. ביחד הרי זה **”כתית”**. שני בתי המקדש האירו רק כמנין כתית.”
אולם בית המקדש השלישי יהיה תמידי ונצחי “להעלות נר תמיד”. (תולדות יצחק)

המסע של רבי ברוך

תשעת הימים שלפני תשעה באב המזכירים את חורבן בית המקדש, העיקו כענן כבד על חצרו של רבי ברוך, שבדרך כלל היתה שרויה באוירה של שמחה פנימית.

בימים עצובים אלה של אבל על אובדן בית המקדש, לא היה רבי ברוך מוכן לראות איש מחסידיו ושמועה אמרה, כי הוא יצא לערוך "גלות", כדי להרגיש את טעמה האמיתי של הגלות המרה, שאבותינו הרגישו אחרי החורבן. לאחר מכן הוא היה מופיע בפתח חדרו ערב תשעה באב, מוכן ומוזמן לקרוא את מגילת איכה.

גם הפעם נעלם רבי ברוך מאז תחילת תשעת הימים ואיש מחסידיו לא ראה אותו יען כי הוא התחפש בבגדיו של בעל גולה, והיה נוהג בעגלה וסוסים ברחבי המדינה. הוא העדיף את הסוואה של בעל גולה, משום שחש חולשה ברגליו.

בהיותו עומד ליד העגלה שלו, כבעל עגלה לכל דבר, נגש אליו אציל פולני ושכר אותו לנסיעה, לעיר שהיתה במרחק של כ- 70 ק"מ ממקום מגוריו של רבי ברוך. בעל העגלה המסווה עשה חשבון כי הזמן יספיק לו בדיוק להגיע לשם ולחזור לפני תשעה באב, כשלוש עומד יום נוסף, למקרה של עיכובים כלשהם.

רבי ברוך יצא לדרך, כשלצידו האציל הפולני, הוא נסע בדרכים המאובקות, נאנח עמוקות למראה המאמצים הגדולים, שהסוסים הזקנים עשו, כדי לסחוב את העגלה וסובל בשקט את קפיצותיה של העגלה, כאשר הגלגלים עלו על אבן, או שקעו בבוצ. הם בילו שני לילות בפונדקים שלצדי הדרך. מובן מאליו, שלרבי ברוך "בעל העגלה" לא היה חדר כמו לאציל לשכב בו, אלא הוא נאלץ לישון על הקש באורווה. הוא התעורר מוקדם והניח תפילין, מיד כאשר נראו קרני השמש הראשונות. בצורה כזו הוא היה מסוגל לצאת לדרך מוקדם בבוקר.

שום דבר מיוחד לא קרה בדרכם אל העיר, זולת הקשיים ואי-הנוחות שהם בדרך כלל מנת חלקו של כל בעל עגלה. אולם בלילה הראשון בדרכם חזרה, השתכר האציל בפונדק שבו התאכסנו, ולפני ששכב לישון פטפט באזני רבים על העסק הטוב שעשה בעיר. כרגיל במקרים כאלה היו נוכחים במקום אנשים, שרק חיכו להודמנות כזו, והיו "מוכנים" לטפל בנוסע העשיר ו"לשחרר" אותו מהכסף אשר בכיסו. למחרת בבוקר, כאשר רבי ברוך קם והעיר גם את הנוסע שלו, הוא נאלץ להלביש אותו במי ידיו ולשאת אותו אל העגלה, משום שהלה היה עדיין שיכור כלות.

מיד אחרי שעזבו את הפונדק, היה עליהם לעבור ביער עבות שנפש חיה לא היתה בו באותה שעה. לפתע, מבלי שידע מה קורה, זרק מישוהו שק על ראשו של רבי ברוך. כאשר חזרה אליו הכרתו, מצא את עצמו קשור אל עץ וממולו האציל היה קשור אל עץ, הוא עדיין מחוסר הכרה.

התברר, כי השוודים שהתנפלו עליהם, הריקו את כיסיהם וגם הסוס והעגלה נעלמו כלא היו. רבי ברוך הבחין בתפילין שלו, אשר לשוודים לא היה כנראה חפץ בהם וכן בסידור הקטן שלו, אשר בלעדיו הוא לא היה עושה צעד. ליבו התמלא שמחה בראותו את התפילין והסידור והוא הודה להשם, שהציל אותו ממוות.

אולם הצרות החלו רק לאחר מכן. על-ידי תנועות בכל גופו הצליח רבי ברוך לרופף במקצת את אחיות החבל וכך הצליח להשתחרר ולאחר מכן לשחרר גם את האציל.

אולם הלה לא פתח את עיניו, ושכב על האדמה כאילו אין בו רוח חיים. רק פעולה חלשה של דופק היתה על כך שהאיש לא שבק חיים. רבי ברוך יכול היה בקלות לעזוב את האיש, ולהגיע בעצמו למקום ישוב. אולם דבר כזה לא עלה על דעתו כלל. הוא הסתובב קצת, כדי לחפש מים ולרחוץ את פניו של האציל במטרה לעוררו לחיים. לאחר שעות אחדות התחיל האציל להתעורר מעילפונה. כאשר התעורר סוף סוף, שאל את רבי ברוך מהתדהמה: "מה קרה? מה הענינים? מדוע אנתו יושבים כאן, במקום לשבת בעגלה ולנסוע הביתה?"

בקול שקט, סיפר לו רבי ברוך את מה שקרה להם. ואז קפץ האציל כנשך נחש וצעק: "כספי! היכן כספי, עשרת אלפים הרובלים שהיו בכיסיי?" הוא צעק ויילל ונראה היה כאילו שהוא יוצא מדעתו מרוב צער על אובדן הכסף. עבר זמן מה עד שרבי ברוך הצליח להרגיע אותו. אחרי זמן מה הוא הגיב מבטים חשדניים לעבר רבי ברוך, אולם הלה לא הבחין בזה כלל, כי היה שקוע בתפילה.

"האם אתה מספיק חזק עכשו, כדי שתוכל ללכת אתי?" – שאל רבי ברוך את האציל, כאשר גמר להתפלל – "ייתכן שאין אנתו רחוקים מהפונדק ונוכל לחזור לשם ברגל, או לפחות נוכל להגיע לכביש, או ליישוב כלשהו".

הם החלו ללכת לאט לאט, אולם לא הרחיקו עד ששמעו קולות שבאו מקבוצה של ציידים שעברה במקום. לשמחתו של האציל לא היה גבול, כאשר גילה בין הציידים כמה מידידיו. מיד הוא סיפר להם את מה שקרה ומיד הוסיף, כי הוא חושד בבעל העגלה, שהוא שיתף פעולה עם השוודים. שאלמלא כן כיצד יכלו הם לדעת, שאני נושא עמי סכום כסף כה גדול? – שאל האציל.

"הבה נירה בו!" – הציע אחד הציידים, אולם ראש הקבוצה, אציל קשיש, סבר אחרת. הוא הציע, לקשור את בעל העגלה אל עץ ולחכות. "אם הוא באמת אחד מהשוודים, הרי שיבואו חבריו לעזור לו. ואם לא – שה' יעזור לו".

"אכן יעזור לי ה'" – חשב רבי ברוך בלבו, לאחר שקבוצת הציידים עזבה אותו לנפשו. הלילה ירד וביער לא היתה נפש חיה חוץ ממנו. רק הירח האיר קלושות מבדד לעצי היער העבותים.

כנראה שעכשיו חצות הלילה – אמר לעצמו רבי ברוך, כאשר הירח היה בדיוק מעל לראשו ובדמעות חמות, שנגרו על לחיו, הוא החל לאמר "תיקון חצות", לזכר חורבן בית המקדש, דבר שהיה רגיל לאמרו כל לילה. ואכן מעולם לא הרגיש כל כך עמוקות את הצער העמוק של הגלות, כמו בשעה זו של צער ויסורים. כאילו כל היער הדדה עתה את קולו, כאשר אמר את פרקי התהילים, מעומק ליבו הנשבר. ומוזר, ככל שהמשיך באמירת התיקון, עם כל מילה נוספת שבה התקווה וקנתה שביתה בליבו. היה זה כאילו כל עצי היער הצטרפו למקהלה אחת גדולה של מקוננים על חורבן בית המקדש וכאילו הירח והכוכבים מלמעלה מנסים לרמוז לו, שהנה הנה קרובה הישועה לבוא.

"היי אתה שם, תכה רגע!" – הקול הנמוך, שהפסיק את תפילתו של רבי ברוך, היה של האציל הזקן ראש קבוצת הציידים, שהתנגד קודם לכן שירו בו. רבי ברוך הביט לכיוון שממנו בא הקול וראה את האיש מתקרב אליו. כשהוא מלווה קבוצת אנשים. "רציתי לראות מה קרה לך. איכשהו לא האמנתי שאתה זה הית מי ששדד את ידידיו".

בינתיים הם תפסו את השוודים בפונדק, שבו ביילתם את הלילה הקודם והם סיפרו לנו, שהידיד שלנו פטפט על הסכום הגדול שהוא נושא עמו, בהיותו שתוי. לכן חזרתי הנה, כדי לעזור לך".

מעומק לבו הודה רבי ברוך לה' על הישועה שבאה כהרף עין. האציל הזקן נתן לו סוס ובלווית אחד המשתתפים שלו שלח אותו הביתה. היה זה מאוחר בלילה, כאשר רבי ברוך הגיע ומצא את חסידיו יושבים ומצפים לו. הם כבר כמעט שהשלימו עם הרעיון שהוא לא יבוא והנה שמעו קול פרסות סוסים ונכנס רבי ברוך כשלידו משרתו של האציל.

באותו לילה אמרו רבי ברוך וחסידיו את מגילת איכה והקינוט של תשעה באב, מתוך כוונות עמוקות, כפי שלא עשו זאת מעולם קודם לכן.

בשבת שלאחר תשעה באב, שבת "נחמו", התוועד רבי ברוך עם חסידיו ואמר להם: "עד מהרה ישלח לנו ה' את משיח צדקנו, שישחרר אותנו מהגלות. וככל שהלילה חשך יותר, כך יאיר השחר באור יקרות".

"חגי ישראל ומועדיו" בהוצאת קה"ת.

בית כנסת "נצח ישראל"
כולל "שערי הוד והדר"
ר'ח' החבצלת יבנה
 מזמין את הציבור לדרשות ושיעורים:
במוצ"ש ערב תשעה באב
 22:00 - הרב יקיר בוטה

יום ראשון תשעה באב
 14:00 - הרב ישראל מדולסי
 15:00 - הרב אופיר סנאי
 16:00 - הרב בן-ציון אלגזי
 17:00 - הרב אסף נחום
 18:00 - הרב אופיר מדמון
 19:00 - תפילת מנחה
 תפילת ערבית
 וברכת הלבנה.
 כל הציבור מוזמן.

בית מדרש "תפילה למשה"
ר'ח' אבוחצירא 6 יבנה
 מזמין את הציבור לדרשות ושיעורים:
במוצ"ש ערב תשעה באב
 21:00 - הרב אלמוג לוי

יום ראשון תשעה באב
 15:30 - הרב חיים זאזי
 16:30 - הרב יוסף-חיים חדד
 17:15 - הרב יעקב סיני
 18:00 - הרב ליאור גלזר
 19:00 - תפילת מנחה
 תפילת ערבית
 וברכת הלבנה.
 כל הציבור מוזמן.

כולל "חזון עובדיה"
ע"ש עובדיה רפאל וניצה ז"ל
מושב בן זכאי
 מזמין את הציבור לדרשות ושיעורים:
במוצ"ש ערב תשעה באב
 21:30 - הרב דניאל בן-ששון

יום ראשון תשעה באב
 13:00 - הרב יצחק דיין
 14:00 - הרב אליהו פנחסי
 15:00 - הרב אלמוג לוי
 16:00 - הרב חיים גינצבורג
 17:00 - הרב ליאור גלזר
 18:00 - הרב יעקב סיני
 19:00 - תפילת מנחה
 תפילת ערבית
 וברכת הלבנה.
 כל הציבור מוזמן.

רפואה שלמה
 ירדן בן רחל (חלל)
 ולירון לוי
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
 יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והצלה
אבי וגלית אלמליח
 שיתברכו ברפואה שלמה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות.
 ליבם לטובה ויררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ויחיוגים לילדיהם

פרכה והצלה
רפואה שלמה
 דוד בן כדיה
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
 יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 אברהם-יגל בן רעות הי"ו
 יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו
 דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו
 בשמת חוברה בת נורית מנב"ת
 חנה דודי בת שרה מנב"ת
 דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת
 בהטרי ארשאבן בת נובר מנב"ת
 דינה ללזר בת סולטנה מנב"ת
 אסתר בת שרה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
 יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו
 אסתר אהרונ בת גוריה מנב"ת
 נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת
 ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת
 מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת
 לידה הרוני בת מרי מנב"ת
 הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת

"בניד כשתילי זתים" - חינוך
חינוך ילדיכם בתשעה באב
 יום תשעה באב גם הוא הזדמנות להטביע בנפש הילדים רישום של תודעה יהודית, גם הוא יכול להחרט כיום חויית. לא חוייה בחוה ולא בפארק אקטיבי. משהו עמוק יותר, משמעותי, שיתבר באותם אל הייעוד והתפקיד האמיתי של כולנו בתור עם ישראל.
 בגדול, ניתן לחלק את תשעה באב לשלושה פרקי זמן - ערב בוקר וצהריים.

בבוקר אפשר ללמד את הילדים על חורבן בית המקדש וליצור את בית המקדש, מלגו, מקליקס, מקפלה או מכולם ביחד. בנים או בנות גדולים יותר הבקיאם קצת יותר לעומק בפרטי מראה הבית או הכלים יכולים לתרום את חלקם וכך יכולה העבודה להיות מגוונת ומלכדת יותר. זוהי גם הזדמנות מצויינת למבצע של "אהבת חיים" או בניית בית המקדש השלישי.
 בשעות אחר הצהריים אפשר לשתף את הילדים בהכנת עוגה או מאכלים אחרים לסוף הצום ולהדגיש כל העת כי אין מדובר ב"יום אפייה" או תכנית אחרת לחופש אלא בהכנה, וציפייה שלנו אמיתית, חיה וקיימת לבוא משיח צדקנו.

פרכה והצלה
"מרבך רוחני הקהלה"
"אוהל מועד" הנשיאים יבנה
 זמני התפילות בתשעה באב
מוצאי שבת :
 20:30 - ערבית וקיונות לתשעה באב.
יום ראשון :
 06:30 - שחרית (עם תפילין)
 19:10 - מנחה לתשעה באב.
 ערבית, כיבוד קל וברכת הלבנה

פרכה והצלה
רפואה שלמה
 לטובה בכוריה בת דבורה
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה.
 יחזור לאיתנו ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ויחיוגים לילדיהם

פרכה והצלה
לעני הצנוע והענו
עזרא שאלתיאל
 בן דוד ז"ל
 השבוע פקידת שנתו

לעני הצנוע והענו
ציון מוסאי
 בן שבתאי ורחל ז"ל
 האזכרה ביום חמישי י"ג מנחם-אב
 18:30 - בבית העלמין ימליץ טוב בעד משפחתו